

Na Lidice nezapomínáme

Ani v době končícího koronavirového stavu jsme nezapomněli na 78.výročí Lidické tragédie - také nemůžeme, vždyť se to odehrálo na našem okrese!

Vždy začínáme 4.6. na Čabárně u Cvrčovic, kdy k pamětní desce na domě Šnoblových, zavěšujeme věnec. Před 78 roky byla osada přepadena německými vojáky, údajně pro ukrývání atentátníků. Obyvatelé byli vyhnáni z domovů, domy prohledány, muži zbiti, odvezeni a uvězněni na kladenském gestapu. Propustili je až po vyhlazení Lidic.

O letošní pietní vzpomínce v Lidicích jsme, spolu s Mílou Vostrou, jednaly s ředitelem Památníku LIDICE Ed.Stehlíkem. Šlo o to, že oficiální sobotní pietní akt 13.6. byl zrušen kvůli koronaviru, stejně jako ve Skanzenu Mayrau, kde měl být odpoledne 10.6.

Hlavní vzpomínku Památník přesunul na výroční den - 10.6.dopoledne. Tradičně ráno v 8 hodin v tělocvičně Gymnázia Kladno položili přeživší a pozůstalí kytičky na místa, kde trpěli jejich matky a babičky. Tentokrát do tělocvičny nešli hosté, kromě ředitele Památníku (opět omezení počtu kvůli Covidu-19). Po té se konal malý pietní akt u sochy Lidické matky na rohu gymnázia, kde promluvil k Lidickým i pozvaným hostům nový ředitel Památníku p.Stehlík. Jeho projev byl velmi emotivní. My jsme s Mílou s povděkem zaregistrovaly, že se také zamýšlel nad tím, kdo vlastně touto tragédií byl nejvíce poznamenán, kdo trpěl nejvíce - přeživší lidické ženy!

Nad tím jsem se zamýšlela kdysi i já - klaníme se v Památníku popraveným mužům i zabitým dětem, ale co ženy...!? Proto jsme se s děvčaty z LKŽ (maji Lidickou růži jako svůj symbol) domluvily na malém pietním aktu v Památníku u sochy Ženy s růží, který už probíhá několik let. A později tam přibyla i pamětní deska. Stejně tak jsme, již před mnoha léty uskutečnily první pietní akt u sochy Lidické matky u gymnázia, vždy 10.6. od 10 hodin. Následně se toho chopily i ČSBS, město Kladno a Lidice. Také letos se vzpomínka OV KSČM a LKŽ, spojená s položením bílých kytic, konala a potom ke shromážděným ženám promluvil poslankyně Míla Vostrá.

Odtud jsme odjeli do Hornického skanzenu Mayrau, kde nás čekali havíři v parádních uniformách, z nichž dva drželi čestnou stráž u pomníku zavražděných Lidických mužů. Položili jsme k pomníku rudou kyticí KSČM a spolu s členkami LKŽ menší kyticce a svíčky ku všem ostatním pomníkům padlých havířů. Děláme to vždy a letos navíc uplynulo 75 let od konce 2.světové války a osvobození ČSR od německého fašismu.

Poprvé v historii se letos pietní akt v Lidicích, u hrobu popravených mužů, konal bez účasti veřejnosti. Dopoledne 10.6. byly Lidice uzavřeny a své věnce v 10 hodin ku hrobu položili prezident republiky M.Zeman a představitelé vlády ČR, v čele s premiérem A. Babišem a obou komor Parlamentu ČR. Za Sněmovnu P ČR se zúčastnil i s.V.Filip, (s červenou rouškou)

Odpoledne pak již mohla veřejnost přijít na území Památníku a položit i své květinové dary, samozřejmě individuálně, s rozestupy a ev. v rouškách. Tak jsme informovali naše OV KSČM a LKŽ. Z každého okresu mohly přijet jen delegace, kvůli omezenému počtu návštěvníků. V podstatě jsme uspořádali tichý pietní akt - bez hudby i projevů, ale jinak tak, jak jsme zvyklí. Tentokrát i s věncem za KSČM (ss. Grospič (ss. Grospič a Vostrá), KV KSČM (ss. Kudrna a Hubený), Republikové a Krajské rady LKŽ a stejně tak Klubu českého pohraničí. Za věnce šly okresní delegace s rudými kyticemi, které položily na hrob pod křížem.

Po té jsme spolu s představitelkami LKŽ K.Šlahůnkovou a A.Grospičovou položily rudé růže k soše Ženy s růží. Za OV KSČM a LKŽ Kladno já, M.Vostrá a naše vedoucí kandidátka do krajských voleb Laďka Šimková.

Volně jsme všichni přešli k pomníku Lidických dětí. Tam zástupkyně LKŽ společně položily bílé kyticce. Po tiché vzpomínce poděkovala za účast členkám LKŽ A.Grospičová a já se připojila s poděkováním všem, kteří v této složité době neváhali přijet, byť v povinném omezeném počtu a poklonit se památce Lidických mučedníků.

Eva Vlčková, předsedkyně OV KSČM Kladno

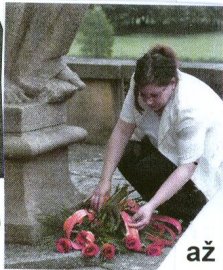
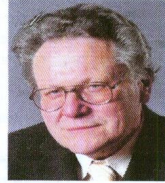

Foto: Jiří Skála, Jitka Krňanská

K zákonu č. 198/1993 Sb.

(Zákon o protiprávnosti komunistického režimu)

Polemizovat s textem, dehonestujícím komunisty, navíc povýšeným na zákon, může být v naší demokracii i nebezpečné. Proto volím formu konstatování, zamýšlení a dotazů. Jen seriózní diskuse může být přínosná – a tu současná moc odmítá. Uzákoněná dehonesta je stejně chybná, jako by byla bagatelizace. Je tvrzení zákona, ve srovnání s alternativním režimem – kapitalismem, seriózní? Excesy stejného nebo i »vyššího« řádu, které paralelně probíhaly, a dosud probíhají, v samozvaném svobodném světě totiž zcela ignoruje. Dá se ukázat,

že zločiny nám byly v řadě příběhů vnuceny oklemtím světem. Podobně dnes – není spoluúčast naší republiky na agresích mezinárodního kapitálu, ať už má jakýmkoliv krycí název, přímo zločinem, nebo jeho podporou? Vůbec nechci zastírat excesy vyvolané euforií národa (politické procesy, rychlá, až zbrklá kolektivizace a znárodnění majetku, konflikty s církví apod.). Je notoricky známo, že Národní fronta (NF), která tehdy představovala vládu, sama excesy, které zjistila, postupně napravovala. V tom noví vládní totálně selhali. Není třeba přes tyto skutečnosti ani obhajovat hospodaření společnosti – vše to, co kapitál po roce 1989 tzv. privatizoval, bylo funkční, bez dluhů, bylo majetkem národa, a tedy i zisky zůstávaly v republice. Proto nebyli zebřáci, exekuce, bezdomovci, byl průběžně vychovávaný nový dorost, výrobní potenciál i jeho využití byly známy po celém světě, národ měl dokonce vlastní námořní loďstvo. Po 30 letech tzv. svobody je státní správa v rozvalinách, kolem milionu občanů je v exekuci, místo vyučených odborníků máme zaučené dilatanty, někdy dokonce ze zahraničí, majetek v řádu bilionů korun je zničen, anebo převážně v zahraničních rukou, sociální a zdravotní jistoty narušeny nebo zrušeny, všechny vlády (s výjimkou prvních, které mohly ještě žít i z rezerv NF) nejsou schopny sestavit rozpočet bez deficitu. Stát sice dostává dotační droby na diktované transakce, ale většina zisků mizí v zahraničí atd. HDP tak spíše udává bonitu investic než informaci o životě občana. Není to dost argumentů k revizi uvedeného zákona? Pokus nešťastného P. Nečase – zadání čtyř právních analýz, které měly iniciovat zákaz komunistů, pro realitu musel nutně skončit fiaskem. Babišovo motto (budu řídit stát jako firmu) nemůže být řešením, neboť jen vyjadřuje nemravný princip kapitálu – výrobu jen pro zisk. Komunisté přes všechny nedostatky a chyby dokázali už v roce 1989 vytvořit podmínky pro hmotné zajištění důstojného života každého občana. V té době bylo už i dosažení každého na svá práva snadnější než dnes, který při dané úrovni státní správy nemá často ani finanční prostředky na podání. A přitom doslova na zemi leží zkušenosti z obou systémů (T. Baťa a Doc. Ing. F. Čuba), které v praxi ukázaly na možnosti řešení. Najde pravice odvahu k seriózní diskusi s levicí? Čím dříve pravice zhodnotí škodu, kterou společnosti způsobila a skončí se svými výmysly, tím menší budou společenské, ekonomické i ekologické ztráty národa.

Evžen Smrkovský, Halo noviny

Morální meze války

Žijeme ve 21. století. Všichni od něj očekávali možné i nemožné. Že již nebude hladomor, nebudou války, lidé se budou mít rádi a celosvětově zavlažné mír. Nic z toho se bohužel nenaplnilo. Dokonce mnohdy nastal opak. Očekávali jsme, že po století násilí, kterým bylo století předcházející, bude všude klid a mír. Jenže lidstvo změnilo jen jednu věc: formu válčení. Už se často nestojí na válečné frontě jako muž proti muži, ale bitvy se odehrávají ve virtuální sféře globálně propojeného lidstva – na internetu. Ke

svému zničení tedy lidstvo využívá sofistikovanější zbraně.

Někdo tu možná nepřijde, ale pokud někdo zničí počítačové systémy určitého státu, tak nastane chaos, bezvládní, panika a kolaps státu. Počítače řídí úplně všechno, a tak je snaha tento systém často paralyzovat.

Tyto války, které se nazývají *kybernetické*, jsou dnes na denním pořádku. Od útoku hackerů na bankovní domy, nemocnice a státní instituce, až třeba po šíření virů na síti. Vše se točí kolem konfliktu, který má za cíl paralyzovat protivníka, získat od něj cenné informace a mít jej pod dohledem. Jenže je takový konflikt vůbec morální a žádoucí? Jestliže bytostným cílem lidstva je celosvětový mír, tak proč lidstvo neustále vede nějaké konflikty? Ať už na síti, nebo v reálném světě?

Přec jsou doby, kdy klasická forma válečného konfliktu byla charakterizována bojem muže proti muži, tak jako tomu bylo například ve druhé světové válce. Dnes k válčení používáme zbrusu nové, moderní nástroje. Od dronů, přes naváděné střely, po monitorování lidí z vesmíru pomocí satelitů. Mocenské zájmy některých států jsou natolik velké, že snaha udržet »globální mír« je poměrně problematická. Hlavně ve chvíli, kdy do celého procesu vstupuje »morální hegemon« válčení – USA. Tento hegemon totiž primárně určuje to, kdo bude označen za nepřítel a zahrnut do »osy zla«, kterou si pro tento účel vytvořil v rámci boje proti terorismu.

USA vždy ospravedlňuje útok na někoho pod rúskou ochrany demokracie a lidských práv. V některých případech jsou jako ospravedlnění použita tvrzení, že daný stát nezachází se svými lidmi »podle demokratických pravidel«, a je tedy nutné jej zničit. Nikoho už nezajímá, kolik nevinných lidí při tom zemře. Hlavně, že je zachráněna »demokracie«. Jiné země zase uplatňují své územní nároky, i když dnes už to není tak častý jev, jako tomu bývalo v minulosti. Dnes jsme se přesunuli na bitevní pole, kde pěšákem jsou osobní počítače a mobilní telefony.

Z logiky věci tedy plyne, že jakákoliv agrese je nemorální a tím pádem i samotný akt války. K čemu je tedy dobrá válka? Proč lidstvo neustále takové konflikty vede? Odpověď je nasnadě: válka totiž pohání inovace. Vždy se v konfliktu vykouzlí nějaká ta nová zbraň. To je prostá logika válčení. Princip zůstal zachován i dnes, kdy se vedou virtuální války. Jeden zkouší zbraňové systémy a odolnost toho druhého. Nehraje se už tolik územní zisky, ale o to, kdo bude mít technologicky navrch a ovládne globální obchod. Vznikají tak obchodní války, které jsou plně očerňovány, umlčovány a snahou zničit konkurenta za každou cenu.

Lidstvo vede konflikty už od pradávna. Nebylo století, kdyby se neválčilo. Válka za sebou vždy zanechala miliony mrtvých, zpusožené země a rozvrácené civilizace. Z toho si lidstvo do budoucna musí vzít poučení, i když to na první pohled tak nevypadá. V budoucnu se totiž budou kupit nové problémy, kvůli kterým se povedou nové války. Bude se primárně jednat o »vodní války«, kdy cenou suroviny bude sladká voda, kterou člověk potřebuje ke svému životu. V tomto případě se jako morální hledisko konfliktu použije boj o přežití, a to bez ohledu na to, kdo přežije a kdo zemře. Bude i tohle morální? Určitě nebude, protože tento konflikt za sebou zanechá znovu miliony mrtvých.

Na druhou stranu si říkám, že sama příroda s námi vede válku o své přežití. Dílčí bitvy s přírodou jako lidstvo vyhráváme za cenu nejvyšší, ale válka s přírodou nevyhráváme. Žádný konflikt nemá morální opodstatnění, pokud v něm zemře milion lidí, a to jen proto, že byl rozpoután buď za cílem jejich ochrany, nebo prostě jen proto, že je na daném území mnoho nerostného bohatství.

Jan KLÁN

Český, moravský a slezský zemědělec je ohrožený druh

Z projevu předsedy Poslaneckého klubu Pavla Kováčka na 49. schůzi PS PČR k návrhu změny zákona o potravinách a tabákových výrobcích.

Dovolu mi připomenout to, co je všem notoricky známo, protože to také dlouho dobíhá, notoricky, jako KSČM prosazujeme, alespoň těch 24 let, co jsem v Poslanecké sněmovně a zabývám se tématem zemědělství, ale i předtím, když jsem byl v prvovýrobě nebo zpracovatelském průmyslu přímo v zemědělství dlouhá léta. Rád bych sdělil opakovaně, že dlouhodobě prosazujeme v KSČM podporu českých, moravských a slezských zemědělců a zpracovatelského průmyslu, že dlouhodobě prosazujeme, poprvé to byl v roce 1997, kdy jsme přišli s návrhem na povinný podíl českých potravin v řetězcích nebo v obchodech. Neprošel o 1 jediný hlas a bylo to 80%. Tehdy ještě mělo české, moravské a slezské zemědělství kapacitu na to, aby těch 80 % naplnilo. Ten sešup již nastal, ale ten nejdramatičtější nastal až pak.

A dneska máme problém. Obnovit živočišnou výrobu rychle není vázáno jenom na dlouhý generační interval skotu nebo třeba o něco kratší prasat, ale na to, že třeba existují také určité nálady ve společnosti a regule. Existuje proces zvaný EIA, který neumožní rychle postavit, anebo někde vůbec zneumožní postavit nové stáje pro živočišnou výrobu a to všechno musíme brát v úvahu. To jenom odbočka. Podporujeme a dlouhodobě jsme byli také vysmíváni, teď už nejsme, teď už se k tomu přidali i další, potravinovnou soběstačnost v ČR a není to o tom, jak tady jeden z předřečníků říkal, a co když se neurodí? To tedy budeme bez těch hradek nebo brambor? No samozřejmě, že ne, že stojíme pevně nohama na zemi a že se umíme i s neúrodou vypořádat, protože je to jeden z důvodů, jak umožnit větší dovoz.

Dlouhodobě odmítáme dělení zemědělců, ať už podléne nebo například, na malé, střední, soukromé, nesoukromé, akciové a já nevím, jaké všelijaké. Český, moravský a slezský zemědělec je jeden druh, v uvozovkách. Druh ohrožený, který si zasluhuje nadstandardní podporu, přinejmenším na takové úrovni, jakou mají zemědělci v ostatních státech v evropském prostoru, protože jinak bychom splakali a jinak bychom mohli jenom vzpomínat na to, že se tady pěstovala česká pšenice a chovala česká prasata pro český, moravský a slezský stůl.

Prosazujeme právě v této souvislosti obnovu – tedy postupnou, naráz to doopravdy nepůjde, ten zásek je příliš hluboký – rovnovážné struktury zemědělství ve všech jeho funkcích. To je to, na co tady padala otázka, zda máme nějakou koncepci? Ano, je tady koncepce. Podpora rozvoje rovnovážné struktury zemědělství ve všech jeho funkcích. Podpora domácí produkce, podpora rovnovážné rostlinné a živočišné produkce. Jestliže vrátíme skot nebo obecně polygastry do systému českého, moravského a slezského zemědělství, vrátíme i humus do půdy jako jednu z rozhodujících složek schopnosti zadržet vodu. Čili podpora zadržování vody v krajině spočívá doopravdy i ve změně hospodaření tímto způsobem. Picniny, víceleté picniny na orné půdě, všechno zadržuje vodu lépe než kukuřice nebo řepka, kterou jsou zemědělci nuceni pěstovat, protože krmné plodiny nemáme, kdo by je spotřeboval, nemáme, jak prodat, tudíž pěstovat nemůžeme.

Funkce krajinoformná. Připomínám, že to, co se tady ze strany Ministerstva zemědělství v posledních letech děje, začalo už za pana ministra Jurečky, to je podpora těch citlivých komodit, návrat zeleništství, ovocnářství, pěstování brambor, integrovaná produkce, o to jsme se snažili strašně dlouho, to je navrácení toho pestrého rázu do českého krajiny, včetně zvýšení její schopnosti retence vody.

Pracovní místa. 40 tisíc pracovních míst tady znelo. Já si myslím, že to je ještě více. A myslím si také, že při vhodném ocenění a vhodné motivaci je možné, aby se česká pracovní síla na venkově vrátila. A podporou zemědělství podporujeme rozvoj venkova, aby se česká pracovní síla vrátila také do pracovišť nad zemědělstvím.

Naprosto odmítáme hry, které s námi hrají některé obrovské nadnárodní firmy s dvojitou kvalitou potravin, jako kdyby český spotřebitel měl horší žaludek, horší nároky, snesl horší suroviny – za ovšem stejnou nebo vyšší cenu v tomtéž výrobku. To naprosto odmítáme a máme v tom, jasnou pozici, kterou uplatňujeme. A konečně vyzýváme spotřebitele k upřednostňování kvalitních českých, moravských a slezských potravin a potravinářských výrobků, protože to je nad všechny zákony. Jestli budeme na tom tak, jako v Bavorsku nebo Rakousku, kde nejen ze dvora se nakupuje od souseda, ale i v řetězcích, ve stejných řetězcích, jako fungují tady, ale tam si netroufnou nabídnout, byť je to pár kilometrů od českých hranic, české potraviny, české jogurty, protože je prostě neprodají. Je samozřejmým zájmem občana Bavorska nebo Rakouska, aby nakupoval zboží vyrobené v Bavorsku nebo v Rakousku, nikoliv zboží dovozené. A ta potravinová soběstačnost, ta míra je v těchto zmiňovaných zemích nebo třeba ve Francii daleko vyšší než u nás. A kdo jsme tam byli – nevíšme si, že by byla horší nabídka nebo

dokonce vyšší cena právě díky tomu, že se upřednostňuje tamní domácí produkce. Tak když to jde tam, musí to jít i u nás.

Tento zákon, který projednáváme a snažíme se, aby byl doopravdy schopen aktivního života, nikoliv aby to byla pouhá deklarace, kterou by nebylo možné vymáhat a která by se nelíbila nikomu, tento zákon je v souladu s naším směřováním a naší koncepcí rozvoje venkova a zemědělství. Proto jej také s vašim dovolením budeme i nadále podporovat.

Mediální úsek

BLAHOPŘEJEME

- ❖ ZO KSČM č. 5 Kladno srdečně blahopřeje předsedovi ZO soudruhu Vladimíru MOUCHOVÍ, aktivnímu zastupiteli města Kladna, který dne 22. června oslaví jubilejní 65. narozeniny. Do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu, spokojenost a pevné nervy.
- ❖ ZO KSČM č. 41 Kladno srdečně blahopřeje soudružce Janě MAREKOVÉ, která dne 27. června oslaví jubilejní 70. narozeniny. Do dalších let přejeme mnoho zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu, spokojenost a životní jistotu.
- ❖ ZO KSČM č. 23 Kladno srdečně blahopřeje soudružce Ireně PATEROVÉ, která dne 30. června oslaví neuvěřitelně jubilejní 90. narozeniny. Do dalších let přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu.

Za jednotlivá jména v blahopřání odpovídá zadavatel včetně dodržení GDPR, ne redakce Svobody.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>,

MiC 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí